

Szerkesztési iroda:

Főlr takarékpénztári épület 2-dik emelet, hová e lap szellemi részét illető közlemények intézendők. Bérmentetlen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.

Kiadói hivatal:

Réthy Lipót könyvnyomdai irodája (Főlr 8-ik szám, Ackermann-féle ház), hová e lap anyagi részét illető közlemények előfizetési pénz, kiadása körüli panaszok, hirdetések, bérmentesen intézendők.

ALFÖLD.

POLITIKAI NAPI LAP,

egyszersmind az aradi gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Megjelen: az ünnepnap utáni napot kivéve mindennap.

Előfizetési feltételek:

Helyben hához hordva:	Vidékre postán küldve:
Egész évre . 12 frt 40 kr	Egész évre . 15 frt 60 kr.
Fél évre . 6 „ 20 „	Fél évre . 7 „ 80 „
Negyed évre 3 „ 10 „	Negyed évre 3 „ 90 „

Hirdetmények díja: 5 hasábos petit-sor egyszeri hirdetésnél 6, és minden következőnél 3 ujkr számítatik. Terjedelmes hirdetések többszöri beiktatásnál kedvezőbb feltételek mellett vételnek föl. — Bélyegdíj külön 30 ujkr. — Magánvita 3 hasábos petit-sor 15 ujkr.

Arad, augusztus 10.

(K.) A lapok már hosszabb idő óta rebesgetnek arról, hogy Bécsben az egyes szláv tartományok szövívői tanácskoznak a monarchia újjászervezésének kérdése fölött. Az egésznek nem akartunk valami fontosságot tulajdonítani, mert azt hittük, hogy a kormány minden saját hitvallomása daczára ragaszkodik azon egyedül üdvös s különösen az ausztriai monarchiára nézve most parancsoló elvhez, hogy az államrendszer csak a népek jogosult igényei szerint szenvedhet változást, ennél fogva e népek törvényes képviselői törvényes működésükben nyújthatnak egyedül e tekintetben irányt. Most sem akarjuk hinni, hogy a kormány ezen elvtől eltérni akarna; de oly sokszor emlegetik már a foederalistikus elvet, mely fölött az érintett szláv szószoók is Bécsben tanácskoznak, hogy mintegy a napi kérdéshez tartozik e tárgyhoz a journalistika részéről is tüzetesebben hozzászólni.

A pesti „Lloyd“-ot e tárgyra vonatkozólag Bécaból a következőkről értesítik: A foederalistikus elv érvényreemelése tekintetéből Bécsben összegyűlt cseh, horvát és lengyel pártfőnökök tanácskozásai élénken folynak tovább. Strosz-mayer püspök is, ki néhány napig távol volt, ismét visszaérkezett s részt vesz ezen, egyelőre csak magán jellemet öltött beszélgetésekben. A főtörékvés egyuttal arra is van irányozva, hogy néhány, vagy legalább egy szláv a miniszterumba bejusson. Az értekezők azt is remélik, hogy a horvát és erdélyi kancelláriák vezető személyeire nézve változás fog bekövetkezni.

Mint érintők, már hosszabb idő óta rebesgetik, hogy törékvés van a foederalistikus elv érvényre emelése iránt. De megvalljuk, nem tudjuk tüzetesen, mit értenek az illetők ezen elv alatt? Azt akarják-e, hogy a monarchia minden egyes nemzetisége az állam kormányzatában egyenjogosult legyen? hogy például a talán 20 féle szláv faj mindegyike külön politikai testületet képezzen? Vagy talán csak azt akarják, hogy a történeti országcsoportok jogai föléledjenek s ezek képezzék a foederatio tagjait? Többször hallottuk emlegetni, hogy nem másról, mint csak arról van szó, hogy a magyarok és németek mellett a cseh és lengyelek is politikai jelentőséggel birjanak ezentul a monarchiában.

Ujra, ismételve kijelentjük, hogy minket abszolút értelemben, nem érdekel, minő szerkezet fognak nyerni az örökös tartományok, nekünk saját közjogi életünk van, melyet ama tartományok bármi szervezete jogilag nem alterálhat; de miután az örökösödési törvény szerint kapcsolatban állunk, dynastikus érületünk ösztönöz minden oly törékvések ellen küzdeni, melyek a monarchiának kárára lehetnének. Akkor pedig, midőn oly törékvéseket tapasztalunk, melyek a magyar korona sérthetlenségébe s megoszthatlanságába ütköznek, hazafiúi legszentebb kötelességünk parancsolja minden erővel megküzdeni az ily törékvések ellen.

Ha a jelek nem csalnak, nem másról, mint arról van, legalább végelemzésében, az illetők között a szó, hogy a monarchiának bizonyos tekintetben szláv szinezet adassék. E törékvés már régi, s minden válságos időszakban meg-megujul. Mi azon meggyőződésben vagyunk, hogy, ha ezen elv érvényre jutna, az igen gyors léptekkel a monarchia romlását idézné elő s épen azért a monarchia iránti ragaszkodásunknál fogva az ellen küzdenünk kell. De erről most nem akarunk részletesebben szólni. A „Lloyd“ fönnidézett tudósításában az is foglaltatik, hogy a Bécsben tanácskozó szláv pártfőnökök azon is dolgoznak, hogy a horvát és erdélyi kancellária vezetésében változást eszközöljenek. Tudjuk, hogy a mostani magyar kormány, ha nem is teljesen, s habár a kibúvó ajtó megtartásával, de némileg mégis a magyar korona épségének megóvására törekedett. Első lépés volt e tekintetben a horvát és erdélyi

kancelláriák volt vezetőit, kik Magyarországtól mindenben különszakaszták magukat, elmozdítani, s helyettök olyanokat állítani, kik a magyar korona egészen politikáját nem ellenzik. Ha a szláv pártfőnökök most ezen egyének helyébe másokat szeretnének állíttatni, ez valószínűleg nem más okkól történik, minthogy az új kancellárok mind magukra, mind tartományaikra nézve teljes önállóságot, vagyis Magyarországtól teljes függetlenséget vindikáljanak. De evvel az a kevés jó is, mit eddig a belpolitikában tapasztaltunk, meg volna semmisítve. Az ily politika ismét a magyar nemzet contumaciroszására vezető irányt tanusítaná. Csak keserű érzettel gondolunk ily eshetőségekre. Mély fájdalom fogja el szívünket, ha annyi nagy szerencsétlenség, annyi keserű csalódás után ismét a vészes experimentálás politikáját látjuk előtérbe nyomulni. Avvagy nem volt elég még a multnak leczkéje? Nem szólunk a napnál világosabb bizonyítékokról, csak a arra figyelmeztetünk: nem látják a kérelhetlen végzet ujjmutatását, hogy egyedül csak a magyar nemzet ereje és hatalma, tehát szabadsága és politikai függetlensége — koronájának épségével — képes a monarchiának legszilárdabb támaszokat nyújtani? E nemzet, mely hatalmat, dicsőséget hozhatott volna, le van sujtva; — talán az utósó reményt is ki akarják tépni kebléből? De nem, ilyent nem tehetünk föl, hisz ez mindenkire csak a szerencsétlenség folytatását hozná. A megnyugtatót, vagy a világosságot csak a kormány tüzetes programja nyújtaná. —

Arad, aug. 10.

(T.) Sajnos a monarchia politikai s anyagi helyzetére nézve, hogy még ma sem tudhatni, a legalább ideiglenesen megkötött békét hozandják-e a legközelebbi napok, vagy pedig a folytatott háboru válságos esélyei fenyegetik-e még továbbra is Ausztria végszes szírték közt hányatott állambajóját. Hiában emlegetik Nikolsburg, Prága, Cormonst, mint a várható békeolajág szülőhelyeit; kétkedve rázza a politikus fejét, van valami a légben, mi nemcsak minket, de Europa minden államait nyugtalanítja, szóval, senki sem hisz egy valódi békében, olyanban, mely a népeket és kormányaikat egyiránt kielégítse; sokkal több a titkolt irigység, bosszu, elbizottság s hiúság, mintsem hogy e rothadt béke kártyávarait rövid időre egy vészes háboru vihára halomra ne döntse. Sőt már most, midőn olvasóink e sorokat olvassák, valószínű, hogy a harc Olaszországban ujra kitört, miután aug. 9-én mindössze csak huszonnégy órával birták a fegyvernagyvást meghosszabbítani s ma reggel 4 órakor már annak vége volt. Ebből világosan látható, hogy mindkét részről oly föltételek köttetnek egy békekötés létrehozásához, miket egyik fél sem fogadhat el. . .

De hát végre is, ha nem birnak kiegyezkedni, valószínű-e, hogy a megvert Olaszország saját számlájára merjen egy újabb harcot kezdeni, midőn most már közhiedelem szerint az összes osztrák haderő álland vele szemben? Elhagyatva, egymagára veendi-e föl a küzdelmet, vagy pedig a szinfalak megett oly szövetséges áll e készen támogatására, kinek békés indulatáról a diplomacia olyasmint legkevésbé sem tételeznél föl? Ha figyelembe vesszük azon homályos híreket, hogy Franciaország épen most folytatja hadikészületeit, hogy a prágai békealkudozások is akadályokba ütköznek, hogy Poroszország addig nem írja alá a békét, míg Velence forma szerint Olaszországnak át nem adatott, ha tekintetbe vesszük Napoleon hg rejtélyes ideodautzásait, s hogy Albrecht főhg sietve a déli főhadissállásra visszautazott, — nem csodálható, hogy ily kérdések foglalkoztatják a le nem csillapítható kedélyeket, s hogy ma is több ember a háboru folytatását, mint egy végeleges béke megkötését tartja valószínűbbnek. . .

A ma érkezett táviratok inkább megerősítik, mint eloszlatják az aggodalmakat, habár a lehető legszelidebb diplomatiái borítékkal vannak fogalmazva. A hiv. francia estü „Moniteur“ aug. 9-én jelenti: Az Ausztria és Olaszország közt fennforgó nehézségekre nézve a körül forog a kérdés, hogy a fegyverszünet a katonai uti posiditis alapján köttessék meg, vagy pedig az Ausztriától átengedett terület szolgáljon-e demarcatio-vonalul. — Egy más lapnak írják: Lamarmora több napi fegyvernagyvást kívánt, de csak egy nap adatott meg, s így a fegyvernagyvás szombaton hajnalokor végét éri. Az olasz meghatalmazott oly föltételeket szabott Cormonstban, miket az osztrák meghatalmazott nem volt képes elfogadni. Ausztria nem tágit azon föltételeitől, miszerint ez értekezletben csak a fegyverszünetről

alkudozzanak, hogy a végeleges békekötés előtt egy vár sem adassék át az olaszoknak, s hogy a közlekedés Ausztria részéről a fegyverszünetalatt is a velencei várakkal fennmaradjon. Egy bécsi lap hiteles értesülése szerint: ha a florenzi kormány ragaszkodik azon követeléséhez, hogy a fegyverszüneti alkudozásokban egyszersmind a békeelőzetek is megállapíttassanak, ugy már e körülmény miatt is meghiusulhat a cormonsi értekezlet, eltekintve attól, hogy a florenzi kormány alapföltételei különben is elfogadhatlanok. — Florenzből írják aug. 9-én: Menatrea tbk és Barral gróf a prágai békekonferentiára fölhatalmazottakul vannak kinevezve.

Mint a „Wand.“ értesül, Hübner báró, osztrák római követ, nem kül, hanem belügyek miatt Bécsbe hivattott.

Felső-Magyarországból írják e lapnak aug. 8-án: A császári csapatoknak sikerült a legutóbbi napokban egy kitünő személyiséget Klauzál Gábor sz. k. r. á. b. ó. l. számos compromittáló irományokkal együtt kézre keríteni. Az illető személyiség az utóbbi években a magyar menekültek körében, Genf, Páris és Florenzből kitünő szerepet vitt, s gróf Shertosch álnevet viselt.

Szeged, aug. 8.

(Klauzál Gábor temetése.) Mult vasárnap délután terjedt el városunkban azon leverő hír, hogy Klauzál Gábor meghalt. Nemaokára falragaszok a hirt kétségtelessé tevék. A fájdalmat, melyet e gyászesemény okozott, mindenki arczáról le lehetett olvasni. Ugyanaz nap esti 6 órakor érkeztek meg gyászkoocsin, az összes harangok zúgása között, a boldogultnak földi maradványai s a Rozália-kápolnába tétettek le. A nép, mely délelőtt az alsóvárosban búcsut ült, most bánatos kifejezéssel arczán, új búcsujárásként özlött a Rozália-kápolnához.

Másnap 6-án a következő családi gyászjelentés jelent meg:

„Klauzál Gábor né, született Schmiedt Emma, maga és gyermekei Emma, Gábor és Mária nevében fájdalomtelt szívvel jelenti förrön szeretett s felejtethetlen férjének, illetőleg édes atyjoknak, Klauzál Gábor nék, Kalocsán, 1866. aug. 3-án éjjeli 11 órakor, ismételtlen kifejlődött tüdőlob s erre bekövetkezett tüdőszélhűdésben, a halotti szentségek felvétele után élete 62-ik évében történt szomorító elhunytát. A boldogult hült tete holnap, f. hó 6-án délutáni 6 órakor fog a Sz. Rozália kápolnába a belvárosi sirkertbe kísértetni s ott a családi sírboltba örök nyugalomra letéttetni. Az engesztelő sz. mise áldozat a belvárosi egyházban e hó 14-én fog megtartatni. Béke hamvainak! Szeged, aug. 5. 1866.

Temetése hétfőn (6-án) Szeged városa képviselőjéhez s a nagy hazafihoz illő tisztelettel, roppant nagy közönség kíséretében ment végbe. Nem csalódom, ha azt mondom, hogy ez alkalommal 20—25 ezer ember volt talpon. Pont 6 órakor jelent meg prépost ónga teljes segédlettel. A beszentelés után Szeged egyik derék polgára, a meghalt nagy hazafi barátja s a gyászünnepély rendezője gyászbeszédet mondott. Röviden érintvén élete egyes phasisait, bővebben, erős vonásokban festette annak politikai pályáját. S midőn szónok e fölött eltekintett, fájdalomtelt érzéssel folytatá: „Ime, annyi dicsőségből, annyi nagyságból mi maradt még fönn? A lélek nélküli hamvak, miket e gyászravatal rejt magában. Néhány rövid óra mulva ezeket is örökre elzárja előlünk a sírbolt, az, s a kis koporsó oly nagy ürességet hagy maga után, melyet tán évtizedek mulva százan vagy ezren sem töltenek be az utódok közül. Mert, oh! nemzetem, fogynak, nagyon fogynak! Ama nagy épületnek, melyet hazának nevezünk, egymásután dőlnek ki oszlopai, s ha körül tekintek, nem látom a fiatal tölgyerdőt, honnan a régiek helyébe új oszlopok kerülnének. Adja a hazánk sorsa fölött örökös gondviselés, hogy a dicsőültnek nagy szelleme az utódokba átszállva, a nemzet számára új erőket teremtsen. Hiszen végső akarata volt, hogy hamvai közöttünk pihenjenek, talán azért is, hogy gyermekeinkkel sirjához zarándokolva, s a fölötti örökös szellem által ilhette, az ő példáján tanítsuk meg őket: mindenkifölött szeretni a hazát!“

A gyászbeszéd után a dalárda egy gyászdalt énekelt, mely után a menet megindult. A nagy tömeg mindennütt kétszeres sorfalat képezett, — oly meghatóan nagy-szerű jelenet volt ez, minőnek Szeged mig Szeged nem volt tanuja. A koporsót 30 polgár fáklgyával s néhány fiatal ember kivont karddal vette körül. A kereskedések és műhelyek be voltak zárva, több helyütt gyászlóbog löngött. A temetésen a roppant nagy közönségen kívül az összes papság, egyletek, testületek voltak képviselve, a czehek is mind megjelentek zászlóikkal. Követtársai közt ott voltak: Dáni Ferencz, Dedinszky József, Kárász Benő, Rónay Mihály és Rónay János.

Az engesztelő sz. mise a nagy hazafiért nemcsak a belvárosi egyházban, hanem e hó 9-én a ferencziek templomában is fog tartatni; s mint biztos kutforrásból hallottam, a helybeli izraelita templomban szinte készülnek isteni tiszteletet tartani a nagy hazafiért, mely alkalommal Löw Lipót derék förrabi magyar gyászbeszédet fog tartani az elhunytnak emléke fölött. Végül még megemlítem, hogy Szeged városa 4 heti gyászt öltött.

Rubin Armin.

Külföld.

A hajóhad főparancsnokának átvétele alkalmából Vacca ellenadmiral a parancsnokokhoz a következő napiparancsot intézte:

A király kormánya reám bízta a főparancsnokságot összes tengeri haderőnk felett. Nem tudom meddig terjedend ezen parancsnokság ideje; de minthogy ellenségeskedések előestéjét éljük, szükséges elkészülnünk rá, hogy minden eszközzel ellátva, s teljes erőfeszítéssel megjelenhessünk a tengeren, új csatára kihivandók az ellenséget s elvesztett vitéz testvéreinkért bosszút állandók. Meg fogjuk a hazának mutatni, hogy a lissai csatában nem hiányzott nálunk elszánt bátorság és katonai vitézség, hanem a sors kifürkészhetlen akarata működött ellenünk. Nem vagyok oly merész, hogy a ma reám bízott nehéz küldetés magaslatára méltónak higgyem magamat, de megerősülve érzem magamat ily szelleműs és kitűnő parancsnokok környezetében, kik vitézségüknek oly fényes bizonyítékait mutatták be. A ti közreműködésükben bízva teljes reményt táplálók a jövő iránt, tanácskoznai fogok veletek és veletek közösen bírálandom meg a csataterveket. A hajóhad megbízonyított vitézsége mellett bizton remélem, hogy a hajóhad az ellenségeskedések újabb kitörésénél meg fog az ország várakozásának kielégően felelni. Vacca főparancsnok.

A „Breslauer Ztg.“ erősíti, hogy a békeelőzetek értelmében Bajor- és Szászország egyenkint 10 millió tallér hadikárpótlást fizetnének Poroszországnak.

A „Pall Mall Gazette“ az „öreg tábornokok“ról értekezve, azon következtetésre jut, mikép Sir Edward Cusnack csakugyan igaz volt, mikor azt a szabályt állította fel, hogy egy hadvezérnek nem volna szabad 50 évesnél idősebbnek lenni. Ama hadvezérek, kik ennél magasabb korban tüntették ki magukat, az „öreg vak Dandolótól“ kezdve le Blücherig, Radetzkyig, Napierig; Sindiben és Clyde lordig (Sir Colin Campbell) Kelet-Indiában, csak kivételek voltak, s az általános szabályt bizonyították.

A Dunafejedelemségek és a török kormány közti viszonyokról annyi és oly ellentétes tudósítások jelentek meg már a német lapokban, hogy a közönség legnagyobb része ez ügyben már nem is képes magát tájékoztatni. Azért nem lesz fölösleges teljesen hiteles forrásból azon feltételeket közölni, mikhez a porta Hohenzollern hgnek elismertetését köti. A porta kívánja, hogy 1) a fejedelemségek neki fizetett adóján több ezer piasterrel szaporítsassék; 2) hogy Romániának sohasem legyen több 12 ezer katonánál; 3) hogy Románia kötelezze magát, szükség idejében a portát bizonyos számú hadjuttalékkal támogatni, s a szultán ösztönösét a veszélyektől megóvni; 4) hogy Románia sajtója szűkebb korlátok közé szorítsassék; 5) hogy a román kormány mondjon le azon jogról, miszerint pénzt és érmekeket veressen; 6) hogy a kolostorok ügye a szerződés és jog szellemében oldassék meg; 7) hogy Hohenzollern hg kormánya kereskedelmi ügyek végett a külfölddel ne tegye magát érintkezésbe, hanem egyszerűen magát az ez ügyben a porta és az idegen hatalmak közt fennálló egyezségekhez alkalmazza; 8) hogy a portának joga legyen egy törvényes hatalommal felruházott ügynököt Bukarestben tartani, ki a porta alattvalói felett a Dunafejedelemségekben teljesen önállóan intézkedhessék, és végre 9) hogy a portának joga legyen, e pontok valamelyikének megszegése esetében, minden neki jónak

látszó rendszabályokat alkalmazhatni. Mint látható, e feltételek a Dunafejedelemségek önállóságát teljesen illusztrissá tennék. Inkább, — írja levelező — egészen tönkre mennek a románok, mintsem újra török iga alá hajtsák magukat. E feltételek elfogadásáról tehát szó sem lehet, s ha a porta ragaszkodik azokhoz, végre is a fegyverek sorsa fog ez ügyben dönteni. A porta igen veszélyes játékot űz, s előbb utóbb kénytelen leendő belátni, hogy albarátai végzetes utra terelték.

Utolsó posta.

A „Presse“-nek távirják Beneschából: A porosz kormány Prágában követeli egy harmadát az utolsó negyedben a község által beszedett adóknak. Belsky polgármester magatartási rendszabályokat kért az államgármestertől; ez megtagadást ajánlott. Ez meg is történt. A békekötés befejezése hír szerint Berlinben fog megtörténni.

Egy párisi távirat jelenti: Az innen (Párisból) történt nyomatékos beavatkozás folytán Olaszország késznek nyilatkozott lemondani az uti possideti fegyvernyugvási föltételről s lemegegyezik egy határvonal kijelölésére. Ausztria azt kívánja, mint conditio sine qua non, hogy az olaszok Velencét kivéve minden ausztriai területről kivonuljanak. A „Lloyd“ egy sürgönye meghazudtolja azt a hírt, hogy a fegyvernyugvás az olaszokkal egy napra meghosszabbított volna. A nehézség abban rejlik, hogy Olaszország az uti possidetes követeléstől nem akar elállani.

A „Presse“ is e tárgyra vonatkozólag írja: Azon hír, hogy az olasz fegyvernyugvás egy nappal meghosszabbított volna, nem valószínű Ausztria azt felelte az olasz kormányt megkeresésére, hogy kész a fegyvernyugvást meghosszabítani, sőt fegyverszünetet kötni, de csak azon föltétel alatt, ha az olasz hadsereg Dél-Tirolból és Istriából kivonul. Csütörtökön este e föltétel elfogadására még nem történt meg, a fegyvernyugvás pedig 11-én reggel telt le.

Bécs, aug. 9. A „Wiener Abp.“ megerősítvén a „Moniteur“-nek az Ausztria és Olaszország közti fegyverszünet megkötése körül fennforgó differentiákra vonatkozó jelentését, — megjegyzi: Ez egyedüli akadály a fegyverszünet megkötésének. A császári kormány Velencze átengedését teljesen elfogadható alapon tekinti a katonai birtokálladéka nézve a békétárgyalások tartama alatt; s úgy van meggyőződve, hogy az igazság és méltányosság alapelvei az ő részén vannak, és hogy az ellenségeskedések esetleges folytatásáért a felelősséget kizárólag az olasz kormányra kénytelen háritni. Ausztria kész Velencze átengedését, — mely határozottan azon feltételhez volt kötve, hogy az onnét elvonuló császári csapatok a velencei területen tul nem fognak üldözteni, — jogérvényes ténynyé emelni; azonban minden további igényeket, melyek semmi jogi és politikai föltétellel sem bírnak — határozottan vissza kell utasítania. Ha azonban az olasz csapatoknak a velencei területen való őszpontosítása megvalósulna, ez esetben a fegyverszünet megkötése és a békétárgyalások megkezdődése ellen nem forog fenn akadály.

Az „Alföld“ magán távsürgönyei.

Páris, aug. 10. A tegnapi esti „Moniteur“ jelenti: Az olasz csapatok Tirolból s a Tagliamento innenső oldalairól az ausztriai részről kívánt határvonalig visszavonultak. Lehet hinni, hogy a nehézségek, melyek eddig az egyetértést akadályozták, le fognak győzetni s a fegyverszünet legközelebb meg fog köttetni.

Florenz, aug. 10. A „Nazione“ jelenti: Cialdini elhatározta, hogy a Tagliamenton tul foglal állást. Sella kivonuland Udineből.

Páris, augusztus 10. A mai „Siecle“ jelenti: Franciaország, előre látva Poroszországot jelentékeny területi nagyobbodását, a berlini kabinnal alkudozást kezdett meg a Rajnahatárvégett. Poroszország még eddig nem találta elfogadhatóknak a francia császár javaslatait.

Vegyes tudósítások.

* Tegnap érkezett körünkbe Kümmér János nagyváradkerületi iskolai főigazgató. Az érettségi szóbeli vizsgálatoknál fog jelen lenni.

* Lakatos Mihály gyoroki szerencsétlen lakos részére szerkesztőségünknek Ring Károly gyógyszerész 200 ftot adományozott.

* Mint egy hirdetésből olvassuk, városunkban Schotten Lajos igazgatója alatt német szintársaság érkezett, mely az arenában előadásokat fog adni; az első előadás e hirdetés szerinti jövő kedden leendő 16 előadásra bérlet van nyitva.

* A kolozsvári színház igazgatója a téli idény alatt Fejérváry A. lesz, miután Reszler nem váltván be adott szavát, a neki ígért e jogtól elesett. Fejérváry eddig a debreczeni színház lelke volt, mint diszrendező, s miután most erélyes lépéseket tesz, hogy mind a drámai, mind a dalmói szakmához a legjobb vidéki erőket nyerve szereplésekre készülfölvinni: a kolozsvári közönség szép estéknek néz eléje, föltéve, hogy e buzgalmat hasonló pártolással viszonozza.

* A „3r. Telegra.“ beszéli: Ausztriai alt. gr. Festetics, kinek Königrätznél egy ágyugolyó szétzuza a lábát, kénytelen volt azt levéttetni. Miután a műtétet nagy hidegvérűséggel viselte, szolgálójához, a ki a szoba egyik szögletében sirt, így szólott: „Né pazarold könyeidet, te képmutató! tudom, hogy bensőleg örülsz, mert most már csak egy csizmát kell tisztogatnod.“

Szerkesztői üzenet. R. A.-nak Szegeden. A tudósítást mai számunkban használtuk föl. Közérdekű tudósításokat mindig köszönettel veszünk.

Távirati tudósítás

a bécsi börzéről 1866. aug. 10-án.

5% Metalliques	60.70	Hitelintézet	147.10
Nemzeti kölcsön	66.—	Váltó Londonra	128.25
1860. évi kölcsön	76.90	Ezüst	127.—
Bankrészevény	732.—	Arany	6.12

Felelős szerkesztő: Környei János.

H I R D E T É S E K.

Strasser testvérek

ARADON,

(előbb Soltz testvérek)

A RECK-FÉLE HÁZBAN,

ajánlják

rumburgi-, creas- és sziléziai vászon-,

mindennemű ágy- és asztalnemű, percail, moll, battistból sat.

nemkülönbén nagy választékossággal s legújabb ruhaszövetekből álló

JÓL RENDEZETT RAKTÁRUKAT

jutányos áron a nagyérdemű közönségnek figyelmébe.

1222/1866. polg. 559—2.3

Arverési hirdetés.

Aradmegye tekintetes törvényszékének folyó évi 1833-ik számú arverést rendelő végzésnek érvényt szerzendő Muresán Mihály szekudvari község és felperesnek özvegy Lub-Höniget Rosalia E. simándi lakosné, alperes elleni 210 ft tőke és okozatai erejéig kielégítésére iránt, ez utóbbi től bíróság lefoglalt simándi 60-ik számú t. kben felvett ingatlaneg eladatása 1866. évi augusztus 28. napjának mindenkor d. e. 10 órákor E.-Simánd községánál kitűztetik.

Miről felperes ügyvéd Petrilla Pál ur, ugy a kir. ügyesség a cs. kir. posta útján végrehajtandó a simándi előjárók útján kézbesítendő eme végzés által szokottan értesítendő.

Simánd augusztus 4. 1866.

Fekete Péter,
m. k. esküdt m. végrehajtó.

1368/1866. P. sz. 554—3.3

Arverési hirdetés.

Alírott által közhírré tettetik, miszerint Aradmegye t. törvényszékének 2813/1866. sz. a. végzése folytán Stojka Nuska és Jovits Steffannó 31 ft 69 kr. követelése miatt Stojka Floare mint gyermekei gyámja ingatlanai, u. m. kovaszinci tjk. 178. sz. a. jegyzett 100 frta becsült ház, beltelek, 400 frta becsült 1/4 föld, 100 frta becsült h. r. 5837—38. sz. a. szőlő, h. r. 614. sz. a. 20 frta becsült szőlő, Kovaszincz községánál mindenkor d. e. 9 órákor 1866. évi szeptemberhő 12. napján becsáron felül, vagy becsáron, mi ha meg nem ígértetik 1866. évi októberhő 18. napján becsáron alul is végrehajtási arverésen el fognak adatni.

Az arverési feltételek alírottánál Galsán megtekinthetők.

Kelt Galsán 1866. évi augusztushő 1-ső napján.

Sorbán István,
m. esküdt.

1239/1866. polg. 558—2.3

Arverési hirdetés.

Aradmegye t. törvényszékének 3444. sz. a. kelt végzése folytán közhírré tettetik, miszerint Janszky Imre javára, Bugy Todor 6-szt-annai lakostól 98 ft öke és járuléka törlesztésére lefoglalt ingatlanok, melyek az 6-szt-annai 35. számú tjkben felvett beltelekhez 250 frt és 2/4 külallemányu földből 800 ft összesen 1050 ft o. é. becsülve állanak f. év augusztushő 31. becsáron. ha pedig ez meg nem ígértetik szeptember 29-én becsáron alól is mindenkor d. e. 10 órákor O-Szt-Anna községánál tartandó nyilvános arverésen bíróság el fognak adatni.

Mire a venni szándékozók 10% b. nempénzzel ellátva meghívattak.

Az arverési feltételek alírottánál hivatali órákban megtekinthetők.

Simánd augusztus 4-én 1866.

Fekete Péter,
m. esküdt.

79/1866. P. 557—2.3

Arverési hirdetés.

Aradmegye t. törvényszékének 1864. évi 8969. sz. végzése folytán közhírré tettetik, miszerint Enghardt József sz.-mártoni lakos javára, Kohán Juon mácsai lakosnak bíróság lefoglalt Mácsa községbeli 402. tjk. sz. szellőre háza 100 frta becsülve, 58 frt 59 kr. tőke és járulékaikat kielégítése tekintetéből folyó évi szeptemberhő 5-ik napján d. e. 10 órákor mint harmadik arverésen Mácsa községánál becsáron alól is el fog adatni.

Az arverési feltételek alírottánál megtekinthetők.

Simánd augusztushő 8. 1866.

Fekete Péter,
m. esküdt mint végrehajtó.

910/1866. 551—3.3

Arverési hirdetés.

Batonya mvárosa urbéres 7 korcsmáj f. évi szeptember 29-től 1867. évi ápril 24-ig f. évi augusztus 19-én délutáni 1 és 4 órákor haszonbérbe fognak adatni mely arverésre az arverési szándékozók ezenel meghívattak.

Az arverési feltételeket Batonya mvárosa jegyzői hivatalánál mindenkor megtekinthetők.

Batonyán 1866. aug. 4-én.

Az előjáróság.

890/1866. 561—1.3

Csődmegszüntetési hirdetmény.

Szabad kir. Arad város polg. törvényszékének mint csődbíróság részéről ezenel közhírré tettetik, miszerint Weil Francziska aradi lakosné ellen 1858. évi augusztushő 5-én 7160. sz. alatt az aradi volt cs. kir. megvetörvényszék előtt megnyitott csőd vagyonyhiány, illetőleg a csődtörv. teljes kimerítése miatt, mai napon megszüntetett, és a csődperek sorából kitorított.

Kelt Aradon a városi polg. törvényszéknek 1866. évi júniushő 30-án tartott üléséből.

A városi törvényszék.

555—1.3

Eladó gyógyszerár.

Csanádmegyében fekvő Nagylak mezővárosban, mely 10,000 „üz ezer“ lakossal bir, egy legújabb izlés szerint s jól felszerelt gyógyszerár eladó. Bővebb tudósítást a tulajdonos Lenhardt Jakab ad. Nagylak, augusztus 9-én 1866.

5322/1866. 560—1.3

HASZONBÉRI HIRDETMEY.

Institor Ignácztól zár alá vett, az aradi határban, különféle dűllőkben lévő földek ezen év őszétől fogva 1867. évi őszig illetőleg a bevetendő terményeknek le-takarításáig azonnali készpénz fizetés mellett f. é. augusztushő 23-án d. u. 5 órákor arverésen szab. kir. Arad városa pertárában haszonbérbe ki fognak adatni.

Mire a vállalkozók meghívattak, Aradon augusztus 10-kén 1866.